

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Milana Moravu a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci žalobcu: **Mgr. A. K.**, nar. X., O., *zastúpeného advokátom JUDr. L. K. so sídlom H.*, proti žalovanému: **Ministerstvo obrany Slovenskej republiky - Personálny úrad**, Križna 42, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti personálneho rozkazu žalovaného **č. 574 zo dňa 27. januára 2009**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/159/2009-56 zo dňa 17. marca 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/159/2009-56 zo dňa 17. marca 2011 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č. 574 zo dňa 27. januára 2009 **z r u š u j e** podľa § 250j ods. 2 písm. a/ a písm. e/ OSP a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume **836,34 Eur** na účet jeho právneho zástupcu JUDr. L. K. so sídlom H., do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom krajského súdu bola zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia personálneho rozkazu č. 574 zo dňa 27.01.2009 vydaného riaditeľom Personálneho úradu Bratislava, ktorým bolo žalobcovi podľa § 57 ods. 1 a 6 zákona č. 346/2005 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia (ďalej len „zákon č. 346/2005 Z. z.“) zmenené miesto výkonu štátnej služby z dovtedajšieho miesta výkonu štátnej služby Trenčín do miesta výkonu štátnej služby Žilina a súčasne bol žalobca týmto personálnym rozkazom podľa § 62 ods. 1 písm. g/ zákona č. 346/2005 Z. z. dňom 29.01.2009 zaradený do zálohy pre prechodne nezaradených profesionálnych vojakov.

Krajský súd pri rozhodovaní o žalobe vykonaním súdneho prieskumu zákonnosti žalobou napadnutého personálneho rozkazu ako i procesného postupu predchádzajúceho jeho vydaniu dospel k názoru, že vo vzťahu k žalobcovi neboli porušené jeho práva a napadnutý personálny rozkaz bol vydaný v súlade so zákonom č. 346/2005 Z. z., a teda tento nemá také vady, ktoré by mohli mať vplyv na jeho zákonnosť. Prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku akceptoval právnu argumentáciu žalovaného, podľa ktorej nesprávne uvedenie zákonného ustanovenia - § 58 ods. 1 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z. z. namiesto zákonného ustanovenia § 58 ods. 3 zákona č. 346/2005 Z. z. vo výroku personálneho rozkazu č. 181 zo dňa 27.01.2009, predchádzajúceho vydaniu žalobou napadnutého personálneho rozkazu, je potrebné považovať len za chybu v písaní. Krajský súd vo vzťahu k tejto námietke žalobcu vyslovil názor, že táto nemá pre posúdenie preskúmaného rozhodnutia žiaden význam, nakoľko predmetom žaloby je posúdenie zákonnosti personálneho rozkazu č. 574 zo dňa 27.01.2009, a nie je úlohou súdu posudzovať správnosť či zákonnosť personálneho rozkazu č. 181 zo dňa 27.01.2009. Tento personálny rozkaz nebol predmetom žaloby, a preto prvostupňový súd s poukazom na ust. § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) naňho neprihliadal.

Proti rozsudku krajského súdu žalobca podal prostredníctvom právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodu podľa § 205 ods. 1, 2 písm. f/ OSP, pretože rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec prvostupňovému súdu na nové prerokovanie a rozhodnutie, príp. alternatívne žalobca navrhuje, aby odvolací

súd v celom rozsahu vyhovel žalobe, t. j. zrušil žalobou napadnutý personálny rozkaz žalovaného č. 574 zo dňa 27.01.2009 a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobca považuje rozhodnutie prvostupňového súdu za nedostatočne odôvodnené, nakoľko toto odôvodnil v podstate len uvedením personálnych opatrení, ktoré boli vykonané voči žalobcovi až do skončenia jeho služobného pomeru a citáciou jednotlivých ustanovení zákona č. 346/2005 Z. z., bez toho, aby skúmal súvislosť medzi personálnym rozkazom riaditeľa Vojenskej polície č. 181 zo dňa 27.01.2009 a personálnym rozkazom riaditeľa Personálneho úradu č. 574 zo dňa 27.01.2009. Žalobca v odvolaní cituje ustanovenia § 58 ods. 1 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z. z. a § 58 ods. 1 písm. b/ zákona č. 346/2005 Z. z. poukazujúc na rozdielne procesné situácie a právne následky vyplývajúce pre profesionálneho vojaka po jeho odvolaní z funkcie na základe týchto personálnych rozkazov.

Žalobca je toho názoru, že vzhľadom na výrok personálneho rozkazu č. 181 zo dňa 27.01.2009, ktorým bol odvolaný z funkcie podľa § 58 ods. 1 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z. z., dostal sa žalobca do právneho postavenia profesionálneho vojaka, ktorý mal byť personálnym rozkazom dňom 29.01.2009 ustanovený alebo vymenovaný do inej funkcie. Podľa žalobcu, v nadväznosti na zákonné ustanovenie použité vo výroku personálneho rozkazu o jeho odvolaní z funkcie, žiadne ustanovenie podľa zákona č. 346/2005 Z. z. neumožňuje iný postup, resp. iné personálne opatrenie.

Žalobca poukazuje na záväznosť výroku personálneho rozkazu č. 181 zo dňa 27.01.2009 pre žalovaného, a preto nadväzujúce, žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, malo vychádzať z právneho postavenia žalobcu. Žalobca zastáva názor, že ak mal byť na základe spolupráce a dohovoru jednotlivých personálnych úradov zaradený do personálnej zálohy pre prechodne nezaradených profesionálnych vojakov, malo žalobou napadnutému personálnemu rozkazu predchádzať odvolanie z funkcie podľa ustanovenia § 58 ods. 1 písm. b/ zákona č. 346/2005 Z. z. Z uvedeného dôvodu personálny rozkaz riaditeľa Personálneho úradu č. 574 zo dňa 27.01.2009 predstavuje rozhodnutie, ktoré je v rozpore s právnym postavením žalobcu ako profesionálneho vojaka odvolaného z funkcie podľa § 58 ods. 1 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z. z.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v celom rozsahu potvrdil, pretože žalobca v odvolaní neuvádza žiadne nové dôkazy a argumenty, ktoré by preukázali nezákonnosť postupu pri vydávaní personálneho rozkazu č. 574 zo dňa 27.01.2009.

Žalovaný opätovne, ako vo vyjadrení k žalobe, pripúšťa, že vo výroku personálneho rozkazu riaditeľa Vojenskej polície č. 181 zo dňa 27.01.2009 je namiesto zamýšľaného dôvodu prepustenia z funkcie – žalovaný uvádza ust. § 58 ods. 3 zákona č. 346/2005 Z. z., nesprávne uvedený dôvod prepustenia podľa § 58 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona. Žalovaný v tejto súvislosti poukazuje na judikát R 10/2002 a tvrdí, že citované ustanovenie § 58 ods. 1 písm. a/ v personálnom rozkaze č. 181 zo dňa 27.01.2009 je analogicky potrebné považovať len za chybu v písaní v zmysle § 47 ods. 6 Správneho poriadku. Podľa žalovaného táto chyba v písaní je zrejmalá a jednoznačne zistiteľná s prihliadnutím na obsah odôvodnenia personálneho rozkazu č. 181 zo dňa 27.01.2009, pričom jej opravou by nedošlo k zmene obsahu a zmyslu rozhodnutia a taktiež k zmene právneho postavenia žalobcu založeného rozhodnutím.

Žalovaný uvádza, že dôvodom na odvolanie žalobcu z doterajšej funkcie bola výlučne len skutočnosť, že minister obrany Slovenskej republiky personálnym rozkazom č. 16 zo dňa 26.01.2009 ukončil žalobcovi dňom 28.01.2009 podľa § 60 ods. 2 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z. z. dočasné vyčlenenie na plnenie úloh Vojenskej polície. To bol podľa žalovaného jediný dôvod na odvolanie žalobcu z doterajšej funkcie a tento dôvod je uvedený aj v odôvodnení napadnutého personálneho rozkazu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal v medziach odvolania napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§250ja ods. 2 OSP), pričom deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a jednomyselne dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je dôvodné vyhovieť.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 250i ods. 3 OSP na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada, len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250ja ods. 3 veta prvá OSP, ak odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu v medziach žaloby nie je v súlade so zákonom a súd prvého stupňa žalobu zamietol, môže rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že zruší rozhodnutie správneho orgánu a vráti vec žalovanému správnenému orgánu na ďalšie konanie.

Podľa § 250j ods. 2 písm. e/ OSP súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správnenému orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250ja ods. 4 OSP súd prvého stupňa aj správny orgán sú viazané právnym názorom odvolacieho súdu, ak bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie.

Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 152 ods. 4 ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 346/2005 Z. z. právne vzťahy profesionálneho vojaka pri vykonávaní štátnej služby, sú vzťahy profesionálneho vojaka k Slovenskej republike.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z. z. služobný úrad na účely tohto zákona je organizačná zložka ozbrojených síl určená ministrom pre profesionálnych vojakov ozbrojených síl SR pre profesionálnych vojakov, ktorí majú byť dočasne vyčlenení podľa § 60 ods. 1 a pre profesionálnych vojakov, ktorým sa skončilo dočasné vyčlenenie podľa § 60 ods. 2, to neplatí ak ide o profesionálnych vojakov organizačných zložiek Vojenského spravodajstva a Vojenskej polície.

Podľa § 5 ods. 2 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z. z. vo veciach týkajúcich sa

služobného pomeru profesionálneho vojaka a právnych vzťahov s ním súvisiacich, ak tento zákon neustanovuje inak, koná a rozhoduje služobný úrad.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z. z. v služobnom úrade rozhoduje vedúci služobného úradu v rozsahu ktorý určí minister služobným predpisom v medziach tohto zákona.

Týmto predpisom, podľa vyjadrenia žalovaného, je Služobný predpis hlavného služobného úradu pre štátnu službu profesionálnych vojakov č. 55/2007 o určení služobných úradov, o určení rozsahu rozhodovania vedúcich služobných úradov a o určení rozsahu pôsobnosti veliteľov pri vykonávaní štátnej služby profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky zo dňa 22.06.2007 v znení Služobného predpisu č. 87/2008 a č. 44/2009 (ďalej len „Služobný predpis č. 55/2007“).

Podľa čl. 3 písm. b/ Služobného predpisu č. 55/2007 je podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z. z. služobným úradom Personálny úrad štábu personálneho manažmentu Generálneho štábu pre profesionálnych vojakov personálneho úradu a pre profesionálnych vojakov v rozsahu určenom v čl. 6.

Podľa § 6 ods. 2 písm. b/ zákona č. 346/2005 Z. z. vedúcim služobného úradu, ktorým je organizačná zložka ozbrojených síl určená podľa § 5 ods. 1 písm. a/, je veliteľ organizačnej zložky.

Podľa čl. 6 ods. 3 Služobného predpisu č. 55/2007 na základe § 6 ods. 1, § 6 ods. 2 písm. b/ a § 7 ods. 1 a 4 zákona č. 346/2005 Z. z. minister obrany určil riaditeľovi personálneho úradu oprávnenie vykonávať s profesionálnymi vojakmi v hodnosti vojaka 2. stupňa až podplukovníka, ktorí sú zaradení v služobných úradoch uvedených v čl. 3, opatrenia v rozsahu uvedenom v prílohe č. 5 k tomuto Služobnému predpisu, teda podľa bodu 35 prílohy č. 5 aj oprávnenie premiestniť profesionálneho vojaka podľa § 57 ods. 6 zákona č. 346/2005 Z. z. a podľa bodu 39 prílohy č. 5 aj oprávnenie zaradiť profesionálneho vojaka do personálnej zálohy podľa § 61 ods. 1 citovaného zákona.

Podľa § 57 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z. z. profesionálnemu vojakovi možno, ak je to v záujme služobného úradu, zmeniť miesto výkonu štátnej služby (ďalej len premiestnenie).

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z. z. vedúci služobného úradu odvolá profesionálneho vojaka z funkcie odo dňa, ktorý predchádza ku dňu jeho ustanovenia alebo vymenovania do inej funkcie.

Podľa § 58 ods. 1 písm. b/ zákona č. 346/2005 Z. z. vedúci služobného úradu odvolá profesionálneho vojaka z funkcie odo dňa, ktorý predchádza ku dňu jeho zaradenia do personálnej zálohy.

Podľa § 58 ods. 3 zákona č. 346/2005 Z. z. minister alebo ním určený vedúci služobného úradu odvolá profesionálneho vojaka z funkcie odo dňa, ktorý predchádza dňu jeho dočasného vyčlenenia na plnenie úloh podľa § 60 ods. 2.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c/ zákona č. 346/2005 Z. z. profesionálneho vojaka možno dočasne vyčleniť na plnenie úloh organizačných zložiek Vojenského spravodajstva a Vojenskej polície.

Podľa § 60 ods. 2 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z. z. minister rozhoduje o dočasnom vyčlenení profesionálneho vojaka a o skončení jeho dočasného vyčlenenia na ministerstvo, jeho úrady a zariadenia, na plnenie úloh organizačných zložiek Vojenského spravodajstva, Vojenskej polície, rozpočtovej organizácie alebo príspevkovej organizácie v pôsobnosti ministerstva.

Podľa § 61 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z. z. profesionálneho vojaka v dočasnej štátnej službe, zaradí vedúci služobného úradu do personálnej zálohy, ak z dôvodov uvedených v § 62 a § 64 nemôže vykonávať doterajšiu funkciu a nebolo rozhodnuté o jeho ustanovení do inej funkcie alebo o prepustení zo služobného pomeru.

Podľa § 61 ods. 2 zákona č. 346/2005 Z. z. ods. druhmi personálnej zálohy sú:

- a) záloha pre prechodne nezaradených profesionálnych vojakov
- b) neplatená záloha
- c) záloha pre profesionálnych vojakov zaradených do prípravy na získanie osobitných predpokladov na výkon funkcie a na hodnosť v trvaní viac ako 6 mesiacov.

Podľa § 62 ods. 1 písm. g/ zákona č. 346/2005 Z. z. do zálohy pre prechodne nezaradených profesionálnych vojakov, vedúci služobného úradu zaradí profesionálneho vojaka najviac na 3 mesiace, ak sa skončilo jeho dočasné vyčlenenie a súčasne sa nerozhodlo o jeho ustanovení do inej funkcie, alebo o prepustení zo služobného pomeru.

Podľa § 82 ods. 1 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z. z. rozhodnutím na účely tohto zákona sa rozumie rozhodnutie príslušného orgánu, ktorým podľa osobitných predpisov profesionálnych vojakov vymenúva do funkcie a z funkcie odvoláva.

Podľa § 82 ods. 2 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z. z. rozhodnutím je aj personálny rozkaz vedúceho služobného úradu.

Podľa § 82 ods. 3 písm. a/ a b/ zákona č. 346/2005 Z. z. vedúci služobného úradu podľa tohto zákona vydá personálny rozkaz v právnych vzťahoch profesionálneho vojaka v prípadoch uvedených a) v § 69 ods. 1, 3 a 4, § 72 ods. 1, 2 a 7, § 78 ods. 2 a 3, § 177 ods. 6, § 205 ods. 3, **b)** v § 17 ods. 2, § 20 ods. 2 až 4, § 21 ods. 1 až 3, 9, 10 a 12, § 22 ods. 2 a 3, § 26 ods. 4, § 28 ods. 1, § 29 ods. 3, § 35 ods. 1 a 2, § 36 ods. 2 a 3, § 38 ods. 1 až 3, § 39 ods. 1 až 4, § 39a, § 52 ods. 1 a 2, § 53, § 54 ods. 1, § 55 ods. 1, § 56 ods. 1, § 57 ods. 6, 8, 10 a 11, § 58 ods. 1, § 59 ods. 1 a 5, § 60 ods. 2, § 61 ods. 1 a 4, § 65 ods. 1 a 9, § 66 ods. 1 až 7, § 68 ods. 1, § 80 ods. 2 a 3, § 103 ods. 1 a 2, § 161 ods. 1, § 199 ods. 3, § 201 ods. 1 a 2 a § 211 ods. 1 a 3.

Podľa § 82 ods. 4 písm. b/ zákona č. 346/2005 Z. z. personálny rozkaz podľa odseku 3 písm. b/ obsahuje výrok vo veci s uvedením ustanovenia tohto zákona, podľa ktorého sa personálny rozkaz vydal.

Podľa § 82 ods. 4 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z. z. personálny rozkaz podľa odseku 3 písm. b) obsahuje označenie vedúceho služobného úradu, ktorý personálny rozkaz vydal.

Podľa § 82 ods. 6 zákona č. 346/2005 Z. z. na právne vzťahy profesionálneho vojaka sa v prípadoch uvedených v odseku 3 písm. b/ nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, okrem § 14 až 17 a § 62 až 69.

Podľa § 47 (nazvaného „Náležitosti rozhodnutia“) ods. 6 Správneho poriadku chyby v písaní, v počtoch a iné zrejme nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozhodnutia správny orgán kedykoľvek aj bez návrhu opraví a upovedomí o tom účastníkov konania.

Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že žalobca v období od 1.7.2005 do 28.1.2009 ako profesionálny vojak vykonával funkciu vedúceho staršieho dôstojníka - špecialistu oddelenia odhaľovania a dokumentovania trestnej činnosti, analýz a prevencie kriminality odboru policajného výkonu riaditeľstva Vojenskej polície Trenčín, s miestom výkonu štátnej služby Trenčín.

Časová následnosť vydávania na seba nadväzujúcich personálnych rozkazov príslušnými vedúcimi služobných úradov ohľadne odvolania žalobcu z vyššie uvedenej funkcie bola taká, že dňa 26.01.2009 minister obrany Slovenskej republiky personálnym rozkazom č. 16, vydaným podľa § 60 ods. 2 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z. z., ukončil žalobcovi dňom 28.01.2009 dočasné vyčlenenie na plnenie úloh Vojenskej polície.

Následne veliteľ Vojenskej polície vydal personálny rozkaz č. 181 zo dňa 27.01.2009, ktorým žalobcu dňom 28.1.2009 odvolal z funkcie "vedúci starší dôstojník - špecialista oddelenia odhaľovania a dokumentovania trestnej činnosti, analýz a prevencie kriminality odboru policajného výkonu Riaditeľstva Vojenskej polície Trenčín" s miestom výkonu štátnej služby Trenčín.

Z obsahu výroku personálneho rozkazu č. 181 zo dňa 27.01.2009 vyplýva, že žalobca bol z vyššie uvedenej funkcie odvolaný podľa § 58 ods. 1 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z. z., pričom odôvodnenie tohto rozhodnutia poukazovalo na personálny rozkaz ministra obrany SR č. 16 zo dňa 26.01.2009, ktorým bolo žalobcovi ukončené dočasné vyčlenenie na plnenie úloh Vojenskej polície.

V časovej postupnosti v administratívnom spise nasledoval personálny rozkaz vydaný riaditeľom Personálneho úradu č. 574 zo dňa 27.1.2009, na základe ktorého vedúci služobného úradu dňom 29.1.2009 podľa § 57 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z. z. zmenil žalobcovi miesto výkonu štátnej služby z Trenčína do Žiliny a zároveň podľa § 61 ods. 1 a ods. 2 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z. z. zaradil žalobcu do zálohy pre prechodne nezaradených profesionálnych vojakov.

Predmetom konania bolo posúdiť splnenie zákonných podmienok na vydanie žalobou napadnutého personálneho rozkazu č. 574, a teda zákonnosť postupu Personálneho úradu s prihliadnutím na predchádzajúce rozhodnutie vydané príslušným vedúcim služobného úradu

– riaditeľom Vojenskej polície, na personálny rozkaz č. 181 zo dňa 27.01.2009, na ktorý žalobou napadnutý personálny rozkaz nadväzuje. Túto súvislosť krajský súd pri prieskume zákonnosti napadnutého rozhodnutia nevidel a dôvodiac medzami žaloby, na základe ktorých podľa jeho názoru nebol predmetom preskúmania personálny rozkaz č. 181 zo dňa 27.01.2009, posúdil postup žalovaného a obsah personálneho rozkazu č. 574 zo dňa 27.01.2009 ako zákonný, a preto podľa § 250j ods. 1 OSP žalobu ako nedôvodnú zamietol.

V odôvodnení vychádzal z toho, že žalobca v žalobe namietal nesprávne právne posúdenie žalobcu pri vydávaní personálneho rozkazu č. 181, keď podľa jeho právneho názoru bolo v tomto personálnom rozkaze nesprávne uvedené ust. § 58 ods. 1 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z. z. namiesto ust. § 58 ods. 3 zákona č. 346/2005 Z. z. Žalovaný k tejto námietke uviedol, že vzhľadom na odôvodnenie tohto personálneho rozkazu je potrebné nesprávnu citáciu ustanovenia zákona považovať len za chybu v písaní. Súd k tejto námietke žalobcu uvádza, že táto nemá pre posúdenie preskúmaného rozhodnutia žiaden relevantný význam, nakoľko predmetom žaloby je posúdenie zákonnosti personálneho rozkazu č. 574 zo dňa 27.01.2009, a nie je úlohou súdu posudzovať správnosť či zákonnosť personálneho rozkazu č. 181 zo dňa 27.01.2009, pretože tento personálny rozkaz nebol predmetom žaloby.

Odvolací súd po preskúmaní obsahu administratívneho spisu v medziach žaloby a odvolania zistil, že prvostupňový súd sa nedostatočne vysporiadal s dôkaznou situáciou vyplývajúcou z obsahu administratívneho personálneho spisu ako i s dôvodmi žaloby a tým nesprávne právne posúdil medze žaloby a z nich vyplývajúce meritum veci.

Predovšetkým odvolací súd poukazuje na to, že žalobca v odvolaní nespochybňuje výrok personálneho rozkazu č. 181 zo dňa 27.01.2009 a neuvádza, že žalovaný vzhľadom na jeho úmysel v nadväznosti na zamýšľané funkčné zaradenie žalobcu, resp. dôvod alebo cieľ vydania personálneho rozkazu, vo výroku nesprávne uviedol zákonné ustanovenie § 58 ods. 1 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z. z. namiesto ustanovenia § 58 ods. 3 zákona č. 346/2005 Z. z.. To bol vysvetľujúci argument žalovaného. Bol to práve žalovaný, ktorý dôvodil opodstatnenosť a zákonnosť žalobou napadnutého personálneho rozkazu č. 574 zo dňa 27.01.2009 zámenou vyššie uvedených zákonných ustanovení vo výroku personálneho rozkazu č. 181 zo dňa 27.01.2009, ktorú nazval chybou v písaní podľa § 47 ods. 6 Správneho poriadku.

Žalobca namieta nesprávnosť a nezákonnosť personálneho rozkazu č. 574 vzhľadom na obsah výroku predchádzajúceho personálneho rozkazu č. 181, oba zo dňa 27.01.2009 (ďalej len „personálny rozkaz č. 181“ alebo „personálny rozkaz č. 574“), nepripúšťajúc omyl vedúceho služobného úradu v úmysle o právnych následkoch skoršieho personálneho rozkazu č. 181. A touto námietkou žalobcu sa prvostupňový súd nezaoberal, resp. posúdil túto námietku ako irelevantnú, nad rámec medzí žaloby (keďže, podľa krajského súdu, žalobou nebol napadnutý personálny rozkaz č. 181).

Prvostupňový súd sa taktiež v odôvodnení rozsudku nezaoberal argumentom žalovaného ohľadne posúdenia zákonného označenia § 58 ods. 1 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z. z. vo výroku personálneho rozkazu č. 181 ako chybou v písaní.

Ustanovenie § 82 ods. 4 zákona č. 346/2005 Z. z. v spojení s § 82 ods. 3 písm. b/ zákona č. 346/2005 Z. z. kogentne taxatívnym spôsobom určuje náležitosti personálneho rozkazu, ako i výroku tohto typu rozhodnutia, ktorým vedúci služobného úradu podľa tohto zákona rozhoduje v právnych vzťahoch profesionálneho vojaka; personálny rozkaz podľa § 58 ods. 1 citovaného zákona obsahuje výrok vo veci s uvedením ustanovenia tohto zákona, podľa ktorého sa personálny rozkaz vydal.

Zo zákonnej úpravy personálneho rozkazu, ako určitého typu rozhodnutia o personálnom a funkčnom zaradení profesionálnych vojakov so vzťahom k Slovenskej republike jednoznačne vyplýva, že uvedenie presného zákonného ustanovenia vo výroku tohto typu rozhodnutia, podľa ktorého sa personálny rozkaz vydáva, je jeho podstatnou materiálnou náležitosťou. Táto striktná požiadavka zákona poskytuje účastníkovi konania, ktorého sa personálny rozkaz individuálne týka, okrem zrozumiteľného a nezameniteľného prejavu vôle autority vydávajúcej personálny rozkaz, aj predvídateľnosť ďalšieho postupu v personálno-funkčných vzťahoch profesionálneho vojaka. Tak možno vyložiť účel predmetnej zákonnej úpravy predovšetkým s prihliadnutím na § 82 ods. 6 zákona č. 346/2005 Z. z. vylučujúci aplikáciu § 47 Správneho poriadku, a teda i opravu chýb v písaní a zrejmých nesprávností, na vzťahy upravované personálnym rozkazom o odvolaní profesionálneho vojaka z funkcie.

Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené nemôže prisvedčiť argumentácii žalovaného, že obsah výroku personálneho rozkazu č. 181 je potrebné posúdiť ako chybu

v písaní, pretože, podľa názoru žalovaného, zámer vedúceho služobného úradu ohľadne úpravy personálnych vzťahov žalobcu bol jednoznačne zistiteľný s prihliadnutím na obsah odôvodnenia tohto personálneho rozkazu.

Taktiež nemožno súhlasiť s názorom žalovaného, že by sa nič nezmenilo na právnom postavení žalobcu opravou výroku personálneho rozkazu č. 181 uvedením ust. § 58 ods. 1 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z. z. namiesto ust. § 58 ods. 3 zákona č. 346/2005 Z. z., nakoľko jediným dôvodom, ako poukazuje žalovaný, na vydanie uvedeného personálneho rozkazu bolo vydanie personálneho rozkazu ministrom na ukončenie dočasného vyčlenenia žalobcu na plnenie úloh Vojenskej polície, pretože také rozhodnutie ministra nevylučuje možnosť následného rozhodnutia podľa § 58 ods. 1 písm. a/ zákona.

Neobstojí ani argument žalovaného, že omylom chybou v písaní nebolo vo výroku personálneho rozkazu č. 181 uvedené zákonné ustanovenie § 58 ods. 3 zákona č. 346/2005 Z. z. V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti, že podľa § 82 ods. 3 písm. b/ zákona č. 346/2005 Z. z. (jedná sa o taxatívny výpočet zákonných ustanovení, ktorými sa rozhoduje formou personálneho rozkazu) vedúci služobného úradu upraví personálnym rozkazom právne vzťahy profesionálneho vojaka, pokiaľ ide o ustanovenie § 58 citovaného zákona, len v prípade uvedenom v § 58 ods. 1, prípadne § 60 ods. 2 (rozhodnutie formou personálneho rozkazu o skončení dočasného vyčlenenia profesionálneho vojaka na plnenie úloh organizačných zložiek, okrem iného, Vojenskej polície), avšak nie v prípade uvedenom v § 58 ods. 3 citovaného zákona. Ustanovenia § 58 ods. 3 zákona č. 346/2005 Z. z. upravuje kompetenciu služobného úradu na odvolanie profesionálneho vojaka z funkcie odo dňa, ktorý predchádza dňu jeho dočasného vyčlenenia na plnenie úloh podľa § 60 ods. 2, t. j. určuje, kto odvoláva profesionálneho vojaka z funkcie; minister obrany alebo ním určený vedúci služobného úradu. Z dikcie vyššie uvedenej zákonnej úpravy odvolávania profesionálnych vojakov z funkcie vyplýva, že vo výroku takéhoto personálneho rozkazu musí byť bezpodmienečne uvedené ustanovenie buď § 58 ods. 1 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z. z., alebo § 58 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona, a to v závislosti od toho, aký bude nasledovný postup vo vzťahu k ďalšiemu personálnemu zaradeniu dotknutého profesionálneho vojaka, t. j. buď bude nasledujúcim dňom po odvolaní z funkcie ustanovený alebo vymenovaný do inej funkcie, alebo bude profesionálny vojak deň po odvolaní z funkcie zaradený do zálohy. Preto výrok personálneho rozkazu musí byť zrozumiteľný, jednoznačný a nepripúšťajúci zmätočný výklad. Samozrejme, zákon nevylučuje uviesť vo výroku tohto

typu rozhodnutia, okrem povinných náležitostí, aj ustanovenie § 58 ods. 3 zákona č. 346/2005 Z. z., avšak to by len ozrejmovalo kompetenciu rozhodujúceho vedúceho služobného úradu.

Uvedenie vydania personálneho rozkazu č. 16 zo dňa 26.01.2009, ktorým minister obrany ukončil dočasné vyčlenenie žalobcu na plnenie úloh Vojenskej polície, v odôvodnení personálneho rozkazu č. 181 o odvolaní žalobcu z funkcie nemožno považovať za skutočnosť, na základe ktorej bol jednoznačne predvídateľný ďalší postup príslušného služobného úradu vo vzťahu k ďalšiemu žalobcovmu zaradeniu do funkcie, príp. do zálohy. Navyše, ak by to tak bolo, tak v tom prípade by výrok naznačujúci nasledovné vymenovanie žalobcu do inej funkcie (§ 58 ods. 1 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z. z.) vo vzťahu k odôvodneniu takého personálneho rozkazu pôsobil nelogicky a výrok s odôvodnením rozhodnutia by neboli v zákonom požadovanej jednote, čo nemôže zaručiť zrozumiteľnosť, presvedčivosť a autoritu takéhoto rozhodnutia.

Na margo rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 SŽ 142/01 (R 10/2002 ZSP), na ktorý žalovaný vo svojej argumentácii poukazuje a navrhuje analogicky považovať vyššie uvedené zákonné znenie výroku personálneho rozkazu za chybu v písaní, odvolací súd uvádza, že právna veta nesvedčí v prospech tvrdenia žalovaného, naopak podporuje argumentáciu žalobcu. Z uvedeného rozsudku najvyššieho súdu vyplýva právny názor, že pokiaľ ide o chyby obsahovo materiálne, ide spravidla o také chyby, ktoré spôsobujú nezákonnosť rozhodnutia. Ich odstránenie vyžaduje zásadnú zmenu alebo zrušenie správneho rozhodnutia. Ďalej sa vyššie uvedený rozsudok zaoberá aj pojmom iná zrejma nesprávnosť rozhodnutia, pod ktorou treba rozumieť len formálne nedostatky pri vyhotovení rozhodnutia, nie však vecné nesprávnosti rozhodnutia, ktorých opravou by sa zmenila sama podstata rozhodnutia, jeho zmysel a dopad na účastníkov správneho konania, prípadne iné subjekty.

Odvolací súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti i ďalšie svoje rozhodnutie; rozsudok NS SR sp. zn. 7 SŽ 102/98, v ktorom sa uvádza: Účastníci konania sú viazaní výrokom rozhodnutia, ktorý je následne aj vykonateľný. Dôvody rozhodnutia síce obsahujú skutočnosti, ktoré príslušný orgán viedli k vyhláseniu rozhodnutia, nemajú však charakter skutočnosti zaväzujúcej ako výrok rozhodnutia.

Výrok rozhodnutia si nemožno vyložiť ako hypotézu o tom, čo mal v dôsledku materiálne a vecnej právnej chyby výroku v úmysle rozhodujúci správny orgán voči

účastníkovi konania činiť, akým spôsobom chcel do budúcnosti upraviť práva, príp. uložiť povinnosti tomu, koho sa výrok týka. Je neprijateľné a ústavne nekonformné, aby výrok, ktorý má byť nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia záväzný a v záujme právnej istoty nemenný (okrem postupu v rámci zákonom prípustných mimoriadnych opravných prostriedkov) pre všetkých, t. j. ako pre účastníka, tak i pre správny orgán, ktorý ho vydal, ako i pre tretie osoby, bol v rozpore so zákonnými účinkami z neho vyplývajúcimi z dôvodu rozporu úmyslu rozhodujúceho správneho orgánu v následkoch vydávaného rozhodnutia v nadväznosti na obsah výroku.

Z vyššie uvedeného dôvodu nemožno prisvedčiť argumentácii žalovaného o chybe v písaní v podstatnej časti výroku personálneho rozkazu č. 181, a teda v nadväznosti na obsah jeho výrokovej časti možno žalobou napadnutý personálny rozkaz č. 574 považovať za vydaný v rozpore so zákonom a preto je dôvodné jeho zrušenie (§ 250j ods. 2 písm. a/ OSP).

Záverom odvolací súd dodáva, že personálny rozkaz č. 574 neobsahuje riadne všetky náležitosti podľa § 82 ods. 4 zákona č. 346/2005 Z. z., konkrétne označenie vedúceho služobného úradu, ktorý personálny rozkaz vydal. V záhlaví personálneho rozkazu sa uvádza len označenie „Personálny úrad“ a nižšie označenie rozhodnutia „Personálny rozkaz riaditeľa Personálneho úradu“. Z takéhoto všeobecného označenia správneho orgánu, resp. organizačnej zložky určenej príslušným ministrom nie je zrejmé, o aký personálny úrad sa jedná, k akému orgánu verejnej správy prináleží alebo ktorým bol zriadený. Podľa názoru odvolacieho súdu má personálny rozkaz č. 574 závažný nedostatok formy prejavu orgánu verejnej správy hraničiaci s vážnou vadou vecnej nepríslušnosti.

Odvolací súd má za to, že z obsahu individuálneho správneho aktu upravujúceho práva a povinnosti účastníka konania musí byť jasne určiteľné, aký správny orgán rozhodnutie vydal, pričom jeho označenie by malo nezameniteľným spôsobom vyjadriť príslušnosť správneho orgánu ku konkrétnej oblasti verejnej správy, o to skôr v prípade, že sa jedná o organizačnú zložku zriadenú na základe splnomocnenia zákona príslušným ministrom pre úsek určitej verejnej správy.

Vzhľadom na vyššie uvedené v spojení s citovanými ustanoveniami zákonov Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a postupu

správneho orgánu, ktorý predchádzal jeho vydaniu v medziach odvolania dospel k záveru, že námietky žalobcu vznesené v odvolaní proti prvostupňovému rozsudku sú dôvodné. Odvolací súd rozhodol podľa § 250ja veta prvá OSP v spojení s § 250j ods. 2 písm. a/ a písm. e/ OSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku z dôvodu, že vady konania správneho orgánu sú tak závažné, že už prvostupňový súd mal žalobou napadnuté rozhodnutie zrušiť.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania pozostávajúcich z náhrady trov právneho zastúpenia, a to odmeny advokáta, náhrady hotových výdavkov, cestovného a náhrady za stratu času advokáta za právne služby podľa § 11 ods. 4, § 15, § 16 a § 17 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Odmena právneho zástupcu pozostávala z dvoch úkonov právnej služby poskytnutých v roku 2009 á 115,90 Eur vrátane 19 % DPH, plus 2 x režijný paušál á 6,95 Eur, z dvoch úkonov právnej služby vykonaných v roku 2011 á 123,50 Eur vrátane 20 % DPH, plus 2 x režijný paušál á 7,41 Eur a náhrady cestovného za cestu na pojednávanie dňa 17.03.2011 v sume 36,28 Eur (Banská Bystrica – Bratislava a späť 420 km, osobným motorovým vozidlom VW Tiguan 2,0 TDI, EČ BB 268 DU, priemerná spotreba 6,4 l/100 km, NM 1,35 Eur/l), amortizácia motorového vozidla 75,60 Eur a náhrady za stratu času á ½ hod. 12,35 Eur (10x12,35=123,50 Eur). Trovy konania v celkovej výške sú 836,34 Eur.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku **n i e j e** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 7. septembra 2011

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková